

Notat

Dato: 13. april 2011

Dokument nr. 32801/11

Kirkeministeriet
KM

Talepunkter til samråd i Folketingets Kirkeudvalg den 13. april 2011 om samrådsspørgsmål K

KIU alm. del, Samrådsspørgsmål K

"Kirkeministeren bedes i et åbent samråd redegøre for udviklingen i henholdsvis kirkeskatten og landskirkeskatten i tiden 2002 til og med 2010, idet det af redegørelsen skal fremgå, hvilke opgaver / aktiviteter landskirkeskatten år for år er anvendt til. Ministeren bedes samtidig redegøre for statens tilskud til folkekirken til lønudgifter, anlæg og vedligehold og andre forhold år for år i samme periode.

Endelig bedes ministeren redegøre for, hvorfor landskirkeskatten betragtes som værende omfattet af skattestoppet, når der reelt er tale om et medlemsbidrag til eget trossamfund og ikke en skat til det offentlige.

Der henvises i øvrigt til artiklen "Skattestoppets blinde vinkel" i Momentum den 14. Marts 2011."

Indledning

Jeg er glad for som - endnu - ny kirkeminister at møde Folketingets Kirkeudvalg. Jeg takker for velkomsten til mig på den post og for velkomsten til dette samråd.

Jeg kunne dog have ønsket mig, at temaet for vort første møde havde været et emne, der er lettere at overskue end folkekirkens økonomi.

Kirkeskat, landskirkeskat og statstilskud til folkekirken er tilsammen en kompleks konstruktion. Og kompleksiteten øges, når man også inddrager spørgsmål som skattestop og kirkeskatten som medlemsbidrag.

Jeg ville derfor gerne have haft mere end nogle få uger som kirkeminister til at få et godt overblik over, hvordan denne konstruktion hænger sammen, og hvordan den har udviklet sig over en årrække.

Udviklingen i kirkeskatten fra 2002 til 2010

For folkekirkens medlemmer er kirkeskatten et forholdsvis klart og overskueligt begreb. De kan se kirkeskatten som en procentsats og et beløb på forskudsopgørelsen og årsopgørelsen fra skattevæsenet. De ved, at kirkeskatten bliver brugt til noget, der har med folkekirken at gøre. Men det er vist kun et fåtal af medlemmerne, der ved, hvordan kirkeskatten er sammensat og beregnet, og hvad pengene derefter bliver brugt til.

Kirkeskatten er sammensat af et ligningsbeløb til de lokale kirkelige kasser - det vil sige kirkekasserne i sognene samt provstiudvalgskasserene - og af landskirkeskatten til fællesfonden.

Ligningsbeløbet til de lokale kirkelige kasser fastsættes af provstiudvalget på grundlag de økonomiske behov i sognene i provstiet samt provstiudvalgskassens behov.

Det kan kirkeministeren ikke blande sig i. Det blev præciseret med en tilføjelse til lov om folkekirkens økonomi i 2003. Efter forslag fra kirkeministeren - men efter ønske fra et flertal i Folketinget - blev der i loven indsat en bestemmelse (§ 7, stk. 5, 2. punktum), der lyder:

"Kirkeministeren kan ikke fastsætte regler om størrelsen af kirkekassernes udgifter eller om kirkeskattens størrelse."

Kirkeskatteprocenten varierer fra kommune til kommune. Det skyldes, at der er forskel på, hvor mange penge der er behov for til de lokale kirkelige kasser i de enkelte kommuner. Det skyldes også, at der er forskel på udskrivningsgrundlaget - det vil sige medlemmernes skattepligtige indtægter. I 2010 var den laveste kirkeskatteprocent 0,44 i Gentofte Kommune, og den højeste var 1,50 i Samsø Kommune.

Hvis man ser på et landsgennemsnit er kirkeskatten steget siden 2002:

- i årene 2002, 2003 og 2004 var kirkeskatten i gennemsnit 0,86 %
- i 2005 og 2006 var gennemsnittet 0,87 %,
- i årene 2007, 2008 og 2009 var gennemsnittet 0,88 %, og
- i 2010 var gennemsnittet 0,89 %.

Stigningen skyldes først og fremmest, at de lokale kirkelige udgifter i sogne og provstierne er steget, og at disse kasser derfor har haft behov for flere kirkeskattekroner. Desuden har udskrivningsgrundlaget - folkekirkemedlemmernes skattepligtige indtægter - været vigende i de seneste år.

Den lokale del af kirkeskatten beløb sig i 2002 til knap 3,7 mia. kr. For 2010 er den lokale del af kirkeskatten *budgetteret* til ca. 4,8 mia. kr. Den *endelige* opgørelse af den samlede kirkeskat og den lokale andel af den får vi ikke før om ca. et år. Men ud fra den budgetterede kirkeskat i 2010 kan man forvente, at den lokale kirkeskat fra 2002 til 2010 er steget med ca. 30 %.

Henstillinger om at begrænse stigningen i den lokale kirkeskat til pris- og lønudviklingen er altså ikke blevet fulgt helt. I så fald ville stigningen i den lokale del af kirkeskatten have været mindre.

Landskirkeskat og skattestoppet

Det næste delemne i samrådsspørgsmålet er udviklingen i landskirkeskatten.

Den udvikling er imidlertid påvirket af skattestoppet, som er det sidste delemne i samrådsspørgsmålet. Udviklingen i landskirkeskatten er også stærkt påvirket af, at der fra og med 2004 er blevet ydet en kompensation fra staten til folkekirken for den virkning, som ændringer i anden lovgivning har for kirkeskatteprovenu.

Derfor vil jeg gerne sige noget om disse to forhold, før jeg beskriver udviklingen i landskirkeskatten.

Skattestoppet blev indført efter regeringsskiftet i november 2001. Og i et notat af 3. april 2002 fra Finansministeriet, Skatteministeriet samt Økonomi- og Erhvervsministeriet blev der gjort rede for kirkeskattens forhold i forbindelse med skattestoppet. Det hed her om kirkeskatten - jeg citerer:

"Kirkeskatten er også omfattet af skattestoppet, idet den for medlemmer af folkekirken både de facto og formelt udgør en del af den samlede indkomstbeskatning.

Da budgetterne for 2002 i lighed med de kommunale budgetter er fastlagt før regeringens tiltræden, udmøntes skattestoppet på dette område ligeledes med virkning fra 2003.

Skattestoppet indebærer, at ligningsbeløbene for landskirkeskatten maksimalt må reguleres med omkostningsudviklingen (PL-regulering). De lokale kirkemyndigheder er anmodet om at overholde samme retningslinjer for de lokale ligningsbeløb, jf. Kirkeministerens henstilling til de lokale kirkemyndigheder herom. Det indebærer, parallelt med praksis på det kommunale område, at den landsgennemsnitlige kirkeskatteprocent ikke overstiger niveauet i 2002." (citater slut)

Det er for mig ganske uproblematisk, at kirkeskatten kan være omfattet af skattestoppet, selv om den også kan betragtes som et medlemsbidrag til folkekirken.

Kirkeskatten udgør både de facto og formelt for medlemmer af folkekirken en del af den samlede indkomstbeskatning.

Hertil kommer, at Folketinget er den lovgivende myndighed for folkekirken, og regeringen - Kirkeministeriet - er den udøvende myndighed for folkekirken. Derfor kan Folketinget selvfølgelig også lovgive om, hvordan de økonomiske rammer for folkekirken skal være. Og regeringen - Kirkeministeriet - kan inden for de rammer, som fastsættes af Folketinget i lovgivningen, fastsætte mere detaljerede og uddybende regler.

Landskirkeskattens størrelse fastsættes i henhold til § 15, stk. 3, i lov om folkekirkens økonomi af *kirkeministeren*. Derfor kan regeringen naturligvis også pålægge kirkeministeren, at fastsættelsen af landskirkeskatten skal ske efter de principper, der blev fastlagt med skattestoppet.

For så vidt angår den lokale del af kirkeskatten, nøjedes man med at *henstille* til, at den kun blev reguleret med omkostningsudviklingen. Og i 2003 vedtog Folketinget som nævnt en tilføjelse til økonomiloven, der siger, at kirkeministeren *ikke* kan blande sig i størrelsen af de lokale kirkelige udgifter og den lokale del af kirkeskatten.

Der er altså ikke blevet gennemtvunget et skattestop for den lokale del af kirkeskatten. Og et skattestop for den del kan kun gennemtvinges, hvis Folketinget igen ændrer loven om folkekirkens økonomi.

Kort sagt:

- En begrænset del af kirkeskatten - nemlig landskirkeskatten - er omfattet af skattestoppet, så den maksimalt må stige med et beløb, der svarer til pris- og lønudviklingen.
- Der er lovhjemmel til at gennemføre skattestop for landskirkeskatten, fordi Folketinget er lovgiver for folkekirken, og fordi landskirkeskatten i henhold til loven om folkekirkens økonomi fastsættes af kirkeministeren. Dermed er det regeringen, som bestemmer rammerne for landskirkeskattens udvikling.
- Den store del af kirkeskatten - den lokale del - er *ikke* omfattet af skattestoppet. Efter en ændring af økonomiloven i 2003 kan kirkeministeren ikke blande sig i størrelsen af den lokale del af kirkeskatten. Derfor kan den lokale del af kirkeskatten kun underlægges skattestoppet, hvis Folketinget vedtager en ændring af denne bestemmelse i økonomiloven.

Landskirkeskatten og kompensation for anden lovgivningsvirkning på kirkeskatteprovenu

Udviklingen i landskirkeskatten fra 2002 til 2010 er som nævnt også påvirket af, at der fra og med 2004 af staten er blevet ydet en kompensation til folkekirken for anden lovgivnings provenuvirkning for kirkeskatten.

Folketinget vedtog i 2003, at der skulle indføres et beskæftigelsesfradrag. Det betød, at borgernes skattepligtige indkomst blev mindre, end den ellers ville have været. Det betød derfor også, at udskrivningsgrundlaget for kirkeskatten blev formindsket.

Det betød umiddelbart, at kirkeskatteprocenten skulle forhøjes, for at folkekirken kunne få den nødvendige indtægt i form af kirkeskat.

Regeringen og et flertal i Folketinget ønskede ikke, at kirkeskatteprocenten skulle forhøjes. Derfor blev der med finansloven for 2004 bevilget en kompensation til folkekirken. Kompensationen kunne sammen med en uændret kirkeskatteprocent give folkekirken et uændret provenu.

Kompensationen var i 2004 på 95 mio. kr. Den er siden blev reguleret år for år i takt med andre lovændringer, der har haft betydning for kirkeskatteprovenuet. I 2005 blev kompensationen sænket til ca. 52 mio. kr., hvorefter den var stigende indtil 2009, hvor den var ca. 324 mio. kr. I 2010 blev kompensationen som følge af nye lovændringer reduceret til ca. 99 mio. kr.

I årene 2004-2006 blev kompensationen udbetalt til ligningsområderne. Det betød, at den lokale del af kirkeskatten kunne reduceres med et beløb, der svarede til kompensationen.

Fra og med 2007 er kompensationen imidlertid blevet udbetalt til fællesfonden. Det betyder, at det nu er landskirkeskatten, der hvert år bliver reduceret med et beløb, som svarer til kompensationen.

Udviklingen i landskirkeskatten fra 2002 til 2010

Så til spørgsmålet om, hvordan landskirkeskatten under disse forudsætninger har udviklet sig fra 2002 til 2010.

I 2002 blev der opkrævet 894 mio. kr. i landskirkeskat. Det var knap 20 % af den samlede kirkeskat.

Til og med 2006 blev landskirkeskatten i overensstemmelse med skattestoppet maksimalt reguleret med omkostningsudviklingen (PL-regulering).

I 2006 blev der således opkrævet 994 mio. kr. i landskirkeskat. Og den udgjorde fortsat knap 20 % af den samlede kirkeskat.

Fra og med 2007 er landskirkeskatten blevet sænket og hævet i takt med udsvingene i kompensationen til folkekirken for anden lovgivnings provenuvirkning. Skattestoppets princip om, at landskirkeskatten maksimalt må stige med omkostningsudviklingen udmøntes nu i, at landskirkeskatten og kompensationen *tilsammen* maksimalt må stige i samme takt som omkostningsudviklingen.

I 2007 blev der opkrævet 861 mio. kr. i landskirkeskat. Det var godt 16 % af den samlede kirkeskat. Fællesfonden modtog imidlertid i 2007 113 mio. kr. i kompensation. Uden denne kompensation ville landskirkeskatten have været 974 mio. kr., svarende til ca. 18 % af den samlede kirkeskat.

I 2008 blev der opkrævet 776 mio. kr. i landskirkeskat, og fællesfonden modtog 223 mio. kr. i kompensation.

I 2009 blev der opkrævet 722 mio. kr. i landskirkeskat, og fællesfonden modtog 324 mio. kr. i kompensation.

I 2010 blev der opkrævet 966 mio. kr. i landskirkeskat, og fællesfonden modtog 99 mio. kr. i kompensation. Den samlede kirkeskat forventes i 2010 at udgøre ca. 5,8 mia. kr. Det betyder, at landskirkeskatten tilsammen med kompensationen vil svare til ca. 18 % af den samlede kirkeskat.

Landskirkeskatten og kompensationen i 2010 var ca. 19 % højere end landskirkeskatten i 2002 svarende til PL-reguleringen.

Hvad er landskirkeskatten blevet brugt til?

Landskirkeskatten er fællesfondens primære indtægtskilde. Fra og med 2007 har fællesfonden desuden fra staten modtaget kompensation for anden lovgivnings virkning på kirkeskatteprovenu. I det følgende sættes fællesfondens udgifter i forhold til summen af landskirkeskatten og kompensationen.

Fællesfonden - og dermed landskirkeskatten - bruges først og fremmest til at betale folkekirkens egen andel af løn til præster og provster. Fællesfondens andel er 60 % af lønnen. De resterende 40 % af lønnen samt pensionsbidrag og pension vedrørende præster betales af staten.

Fællesfonden betaler desuden forskellige godtgørelser, bl.a. kørselsgodtgørelse til præster og provster.

Fællesfondens samlede udgifter vedrørende præster og provster var ca. 486 mio. kr. i 2002. Det svarede til godt 54 % af fællesfondens indtægt i form af landskirkeskat.

Fællesfondens samlede udgifter vedrørende præster og provster var budgetteret til ca. 591 mio. kr. i 2010. Det svarede til godt 55 % af fællesfondens indtægter i form af landskirkeskatten og kompensation for anden lovgivnings virkning på kirkeskatten.

Fællesfondens udgifter vedrørende præster og provster har i hele perioden fra 2002 til 2010 udgjort mellem 54 og 56 % af landskirkeskatten og kompensationen.

De øvrige 44-46 % af fællesfondens indtægter i form af landskirkeskat og kompensation er blevet anvendt på en række forskellige udgiftsposter, hvoraf nogle dog har været stabile i omfang. Jeg skal kort nævne et par af dem:

- udgifterne til drift af stiftsadministrationerne har i hele perioden kostet ca. 7 % af fællesfondens indtægter,
- udgifterne til folkekirkens uddannelse og efteruddannelse af præster samt uddannelse af organister og andre kirkefunktionærer har i hele perioden årligt kostet 4- 5 % af fællesfondens indtægter,
- fællesfonden betaler et udligningstilskud, der anvendes til nedsættelse af den lokale del af den kirkelige ligning i økonomisk svage ligningsområder.

I 2002 blev der ydet ca. 98 mio. kr. i udligningstilskud. Det svarede til godt 10 % af fællesfondens indtægter. I 2010 blev der budgetteret med udligningstilskud på 101 mio. kr. Det svarede til ca. 9,5 % af fællesfondens indtægter i form af landskirkeskat og kompensation.

Andre udgiftsposter har der været større ændringer på. Jeg skal nævne de væsentligste:

- Udgifterne til Folkekirkens IT var 116 mio. kr. i 2002. Heri indgik et beløb, som retteligt burde have været regnskabsført i 2001. De 116 mio. kr. svarede til næsten 13 % af fællesfondens indtægter. I løbet af det følgende par år blev etableringen af DNK - den elektroniske kirkebog - afsluttet, og det blev muligt at sænke udgifterne til Folkekirkens IT. Udgifterne til Folkekirkens IT var i 2010 budgetteret til 85 mio. kr. Det svarede til ca. 8 % af fællesfondens indtægter.
- Efter ændring af økonomiloven er finansieringen af pension til tidligere tjenestemandsansatte kirkefunktionærer ændret markant med virkning fra 2007.

Til og med 2006 betalte fællesfonden hele udgiften til pension til disse tidligere kirkefunktionærer. Udgiften var ca. 73 mio. kr. i 2006. Fra og med 2007 betaler de lokale kirkelige kasser pensionsbidrag til fællesfonden for de kirkefunktionærer, der fortsat er ansat som tjenestemænd. Det betød umiddelbart, at fællesfondens nettoudgift til pension til kirkefunktionærer blev reduceret meget stærkt, så den i 2007 kun var ca. 5 mio. kr.

Antallet af pensionerede kirkefunktionærer har imidlertid været stigende, og antallet af kirkefunktionærer, der fortsat er tjenestemandsansat, er faldende. Det betyder, at pensionsudgiften er stigende, og at indtægten i form af pensionsbidrag er faldende.

Derfor er fællesfondens nettoudgift til pension til tidligere kirkefunktionærer steget, så den i 2010 var budgetteret til 53 mio. kr. Og den forventes at stige yderligere i de kommende år.

- Omlægningen i forhold til pensionen blev ledsaget af, at fællesfonden fra og med 2007 har ydet et generelt tilskud til de lokale kirkelige kasser. Dette tilskud blev indført for at afbøde den umiddelbare virkning af, at de lokale kasser skulle til at betale pensionsbidrag for tjenestemandsansatte funktionærer.

Det generelle tilskud var 78 mio. kr. i 2007. Samtidig med at det blev indført, blev det fastsat, at det skulle aftrappes, efterhånden som en omlægning af forrentning og udbetaling af gravstedskapitaler slog igennem. Før denne omlægning fik fællesfonden en del af forrentningen af de kapitaler, der er knyttet til flerårige aftaler om vedligeholdelse af gravsteder. Efter omlægningen forrentes kapitalerne fuldt ud til fordel for de lokale kirkelige kasser, og kapitalerne bliver i øvrigt udbetalt til de lokale kirkelige kasser i løbet af vedligeholdelsesperioden.

Som konsekvens af aftrapningen var det generelle tilskud budgetteret til ca. 31 mio. kr. i 2010, og det vil falde bort fra og med 2012.

Aftrapningen er begrundet i, at fællesfonden skal finansiere den opsparede pensionsforpligtelse, som ved omlægningen blev opgjort til i alt ca. 1,7 mia. kr.

- Fra og med 2007 blev finansieringen af Folkekirkens forsikring også ændret.

Til og med 2006 blev forsikringsudgifterne for folkekirkens ejendomme og løsøre betalt af fællesfonden. Udgifterne varierede fra år til år afhængig af skadernes omfang.

I 2002 var fællesfondens udgifter ved forsikringsordningen ca. 59 mio. kr. I 2006 var fællesfondens udgifter til forsikringsordningen ca. 46 mio. kr.

Efter en lovændring i 2006 har forsikringsordningen siden 2007 skullet hvile i sig selv. Det betyder, at der hos de lokale kirkelige kasser bliver opkrævet et bidrag, som svarer til udgifterne til forsikringsordningen. Ændringen blev ledsaget af, at landskirkeskatten blev nedsat med et beløb svarende til de lokale kassers bidrag.

Der er fra 2007 og frem gennemført enkelte ændringer i forhold til fællesfondens udgifter, som er beskedne med hensyn til det økonomiske omfang, men som har en principiel karakter. Jeg skal nævne to:

- Der er indført en omprioriteringspulje. Det indebærer, at alle driftsbevillinger med undtagelse af udgifterne til præster og provster hvert år beskæres med 2 %. De midler, der på denne måde skæres fra bevillingerne, samles i en omprioriteringspulje. Midlerne fordeles derpå efter ansøgning mellem de forskellige udgiftsområder og institutioner, der finansieres af fællesfonden. Fællesfondens samlede udgifter bliver ikke dermed reduceret. Men puljen giver mulighed for at tilgodese nye initiativer inden for de for-

skellige områder, uden at fællesfondens samlede udgifter bliver forøget.

- Med virkning fra 2007 blev Den Folkekirkelige Udviklingsfond etableret. Udviklingsfonden har til formål at støtte initiativer til udvikling af folkekirkens arv og virke, herunder folkekirkens musik og salmer. Fonden blev i første omgang etableret for en forsøgsperiode på tre år, men er med virkning fra 2010 gjort permanent. Fonden har siden etableringen haft en årlig bevilling på ca. 1,3 mio. kr.

Midlerne til etablering af fonden fremkom ved, at Kirkeministeriet opsigde en frivillig aftale med KODA. Aftalen, der blev indgået i 1996, betød, at fællesfonden årligt betalte 1,3 mio. kr. til KODA, fordi der ved folkekirkens gudstjenester og kirkelige handlinger i et vist omfang anvendes musik, der er ophavsretligt beskyttet. Folkekirken er i henhold til ophavsretsloven ikke forpligtet til at betale for anvendelsen af denne musik.

Fællesfonden oparbejdede til og med 2002 et betydeligt underskud. Der har derfor fra og med 2003 været sigtet imod, at regnskabet hvert år skulle slutte med et overskud, så det oparbejdede underskud kunne elimineres, og fællesfonden derefter få en kassebeholdning af rimeligt omfang.

Der var i 2003 et overskud på ca. 14 mio. kr., og der har været overskud hvert år siden. I 2009, som er det senest afsluttede regnskab, blev resultatet et overskud på knap 41 mio. kr. En del af overskuddet er disponeret til projekter, som er godkendt, men endnu ikke realiseret.

Ved udgangen af 2009 havde fællesfonden derfor en egenkapital på ca. 117 mio. kr., hvoraf der var disponeret over ca. 17 mio. kr.

For 2010 er der budgetteret med et overskud på ca. 30 mio. kr.

Statens tilskud til folkekirken

Staten ydede i 2002 tilskud til folkekirken på i alt 578 mio. kr. I 2010 ydede staten tilskud til folkekirken på i alt 848,5 mio. kr.

I løbet af perioden har der været betydelige udsving i statens tilskud til folkekirken.

Udsvingene skyldes især, at staten med virkning fra og med 2004 har ydet kompensation til folkekirken for anden lovgivnings virkning på kirkeskatteprovenuet.

Kompensationsbeløbet har som nævnt varieret i takt med lovændringer, der har haft betydning for udskrivningsgrundlaget for kirkeskat. I 2004 var kompensationen 95 mio. kr., mens den i 2005 blev nedsat til ca. 52 mio. kr. Derefter steg den år efter år, indtil den i 2009 beløb sig til ca. 324 mio. kr. En række elementer i Forårspakke 2.0, der blev vedtaget i 2009, betød en forøgelse af udskrivningsgrundlaget for kirkeskatten. Derfor blev kompensationen i 2010 nedsat til 98,8 mio. kr.

I 2009, hvor kompensationen for anden lovgivnings virkning på kirkeskatteprovenuet var det højeste beløb, ydede staten i alt ca. 1.043 mio. kr. i tilskud til folkekirken.

Statens tilskud til folkekirken er først og fremmest tilskud til løn til præster og provster. Statens tilskud skal dække 40 procent af lønnen til 1991,8 præstestillinger.

Staten betaler desuden fuldt ud løn til biskopper samt pensionsbidrag vedrørende nuværende præster og provster og pension til tidligere præster og provster.

Statens samlede udgifter til løn og pension til præster, provster og biskopper beløb sig i 2002 til ca. 509 mio. kr. I 2010 beløb disse udgifter sig til ca. 640 mio. kr.

Ud over kompensationen for anden lovgivning samt løn og pension til præster, provster og biskopper, indgår der i statens tilskud til folkekirken tre væsentlige poster samt enkelte tilskud af meget beskedent omfang.

De tre poster er:

- udgifterne til Kirkeministeriets departement
- tilskud til den danske kirke i Sydslesvig og kirkelig betjening af danskere andre steder i udlandet samt
- tilskud til istandsættelse af kirker.

Departementets driftsudgifter er i perioden steget fra knap 24 mio. kr. i 2002 til knap 34 mio. kr. i 2010. Denne stigning er noget højere end pris- og lønudviklingen. Det skyldes, at finanslovsbevillingen til departementet to gange permanent er blevet øget ud over pris- og lønudviklingen.

Fra og med finansloven for 2004 blev bevillingen øget med 2,0 mio. kr. til en opprioritering af økonomistyringen i Kirkeministeriet. Fra og med 2007 blev bevillingen til departementet forøget med ca. 3 mio. kr. Denne forhøjelse modsvarede en betaling, som departementet tidligere havde fået fra fællesfonden for de konsulenttydelser, som departementet udfører for fællesfonden.

Tilskud til Dansk Kirke i Sydslesvig samt kirkelig betjening af danskere andre steder i udlandet er steget fra 17,2 mio. kr. i 2002 til 23,6 mio. kr. i 2010.

I henhold til § 20, stk. 3, i lov om folkekirkens økonomi skal staten hvert år yde et tilskud på mindst 14 mio. kr. til istandsættelse af kirker, kalkmalerier og historisk inventar i kirker. I 2002 blev der ydet 14,9 mio. kr. i tilskud til dette.

I 2005 blev det imidlertid besluttet, at statens tilskud til istandsættelser i de følgende år skulle forhøjes betydeligt, så der kunne gives tilskud til istandsættelse af De kongelige begravelseskapeller i Roskilde og taget på Roskilde Domkirke.

I alt er der i løbet af årene 2006 til 2010 ydet ca. 142 mio. kr. i tilskud til istandsættelse af kirker. Heraf er ca. 67 mio. kr. ydet til Roskilde Domkirke og de kongelige begravelseskapeller.

Afslutning

Til slut en opsummering:

Side 10

Dokument nr. 32801/11

- Den gennemsnitlige kirkeskatteprocent er i løbet af perioden 2002 til 2010 steget fra 0,86 % til 0,89 %. Stigningen skyldes først og fremmest, at de lokale kirkelige udgifter i sogne og provstier er steget. Kirkeministeren kan henstille til, at stigningen i de lokale udgifter begrænses til det, der svarer til pris- og lønudviklingen, og det har jeg gjort som en af mine første embedshandlinger. Men kirkeministeren kan efter en lovændring i 2003 ikke bestemme over udviklingen i den lokale kirkelige økonomi.
- Landskirkeskatten har fra og med 2003 været omfattet af skattestoppet. Den må derfor ikke stige mere end pris- og lønudviklingen. Fra og med 2007 er kompensation fra staten for anden lovgivnings virkning på kirkeskatten blevet udbetalt til fællesfonden og har betydet tilsvarende mindre udskrivning af landskirkeskat.
- Der har siden 2002 gennemgående været en jævn udvikling på fællesfondens forskellige udgiftsposter. Der er dog i årenes løb sket en omlægning af finansieringen af udgiftsposter som pension til tjenestemandsansatte kirkefunktionærer og folkekirkens forsikringsordning.
- Der har siden 2004 været betydelige udsving i størrelsen af statens tilskud til folkekirken. Det skyldes, at staten fra og med 2004 har betalt kompensation til folkekirken for anden lovgivnings virkning på kirkeskatteprovenuet. Der er i øvrigt sket en mindre forhøjelse af statens tilskud til folkekirken. Dels i form af øget bevilling til Kirkeministeriets departement, dels i form af tilskud til istandsættelse af bl.a. Roskilde Domkirke.